

Hebreeuws

Taal van de overzijde

A.H. Leeuwenhage

Stichting Advocaal

HET HEBREEUWSE ALFABET

WOORD	CIJFER	LETTER	BETEKENIS
Aleph	1	א	hoofd van de stier
Beth	2	ב	huis / dochter
Gimmel	3	ג	kameel
Daleth	4	ד	deur
Hee	5	ה	venster
Waw	6	ו	haak
Zajin	7	ז	zwaard / instrument
Cheth	8	ח	omheining
Teth	9	ט	baarmoeder
Jod	10	י	hand (van boven) (stil, zegenend)
Kaf	20	כ	hand (van binnen) (in beweging, ontvangend)
Lamed	30	ל	prikstok
Mem	40	מ	water
Nun	50	נ	vis
Samech	60	ס	slang / ondersteuning
Ajin	70	ע	oog / bron
Peh	80	פ	mond
Tsadee	90	צ	vishaak
Kof	100	ק	oog van de naald
Resh	200	ר	hoofd / begin
Shien/Sien	300	ש	tand
Thawh	400	ת	kruis

Inleiding

Waarom Hebreeuws?

Het Hebreeuws van de Bijbel is Gods taal, Gods voertuig, Gods instrument: de HEERE Jezus Christus is Gods Woord. Zoals ook Hij was en is: Gods Voertuig, Gods Instrument, waar doorheen de onkenbare God Zijn plannen bekend maakt en uitvoert.

Elke letter van het Hebreeuwse alfabet is een instrument op zichzelf en gezamenlijk brengen deze instrumenten, brengen deze letters iets tot stand. Zoals de noten of tonen van een muziekstuk dat in feite ook doen. De liefelijke melodie die door al die letters of tonen heen klinkt, is de Naam van onze Heiland, de HEERE Jezus Christus.

Schrijver dezes is er van overtuigd dat alle leden van de Gemeente, vanaf de zogenaamde "Opname van de Gemeente", Hebreeuws zullen kunnen spreken. Op de eerste Pinksterdag konden de discipelen, Hebreeërs dus, door de werking van de Heilige Geest, de grote daden Gods verkondigen in allerlei heidense talen, die zij zich niet door studie hadden eigen gemaakt. Dat zal dan straks, wanneer wij van ons aardse lichaam worden verlost, zeker ook andersom het geval kunnen zijn. Wij, die eertijds heidenen waren en spraken met belachelijke lippen, zullen dan in Gods taal de grote daden vertellen, die Hij aan ons gedaan heeft!

Handelingen 2:1-13

En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn. En als deze stem geschied was, kwam de menigte samen, en werd beroerd, want een iegelijk hoorde hen in zijn eigen taal spreken. En zij ontzetten zich allen, en verwonderden

zich, zeggende tot elkander: Ziet zijn niet alle dezen, die daar spreken, Galileërs? En hoe horen wij hen een iegelijk in onze eigen taal, in welke wij geboren zijn? Parthers, en Meders, en Elamieten, en de inwoners van Mesopotamië, en Judea, en Cappadocië, Pontus en Azië, en Frygië, en Pamfylië, Egypte, en de delen van Libië, hetwelk bij Cyrene ligt, en uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten; Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen de grote werken Gods spreken. En zij ontzetten zich allen, en werden twijfelmoedig, zeggende, de een tegen den ander: Wat wil toch dit zijn? En anderen, spottende zeiden: Zij zijn vol zoeten wijs.

Als we dan toch Hebreeuws gaan spreken, kunnen wij er net zo goed nu al een beetje van op de hoogte zijn! Daarom willen wij ons nu wat meer verdiepen in de bijbelse taal en de getallen en symboliek daarvan. Laten we beginnen met deze tekst:

2 Timotheüs 3:16 en 17

Al de Schrift is van God ingegeven (= Theos-pneustos = door Gods Geest ingeblazen) en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, aan degene die in de rechtvaardigheid is. Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.

Deze bijbelwoorden ontnemen ons de mogelijkheid om Gods Woord af te wijzen als we het niet direct begrijpen en om te zeggen: het is voor mij allemaal maar abracadabra. Zonder het te beseffen gebruiken we dan al een van het Hebreeuws afgeleid jiddisj woord of uitdrukking:

abra ca dabra = עבר כדברה
 עבר = abar
 = overzijde
 = heber, Hebreeër; Hebreeuws
 כ דברה = ke dabar = ke deborah
 = als woord, gelijk woord,
 = gelijk pest

Hebreeuws, dat het Woord van de Overzijde (uit de hemel) is, is voor de ongelovige mens: abracadabra. Voor ongelovigen is het Woord van God gelijk een toverformule of een hokus-pokus verhaal. Voor ongelovigen is het Woord van God gelijk aan de pest.

Van de overzijde

Hebreeuws is de taal van de Hebreëen, afstammelingen van Adam - Henoch - Sem - Heber en vervolgens via Abraham van Izaäk. Hebreëer = עברי = abari = iemand van de overzijde; iemand van de andere zijde. In eerste instantie is die overzijde horizontaal, de overzijde van een oceaan, een weg of een rivier. In hoogste instantie gaat het om een verticale overzijde, namelijk van beneden naar boven. De belangrijkste overzijde voor ons is de kant van God, de hemelse zijde.

De eerste mens die door de HEERE officieel een Hebreëer werd genoemd, is Abraham. Dat gebeurde toen Abraham zijn vertrouwen stelde op de levende God en op grond daarvan riep de HEERE hem om naar de overzijde van de rivier, de Eufraat te gaan. Om de HEERE na te wandelen naar dat land, dat Abraham en zijn zaad tot eeuwige erfenis ontvangen zouden. Abraham geloofde God en hij wilde de HEERE volgen. Abraham koos voor Gods overzijde, en dat maakte hem een Hebreëer in Gods ogen.

Handelingen 21:40; 22:2; 26:14 en 15; Filippenzen 3:5

De HEERE riep in het Hebreeuws Saulus van Tarsen op, om naar Gods zijde te komen.

Jesaja 28:11; Handelingen 2:6-13

De andere volkeren spreken met belachelijke lippen.

Hebreeuws = עבר = abar = (h)eber

Deze taal, waarin het eerste gedeelte van de Bijbel is opgetekend, is Gods taal en komt dus van de Overzijde. Namelijk van de andere zijde en dan in het bijzonder verticaal gezien. Hebreeuws is het Woord, ofwel de taal, die van de overzijde is, namelijk uit de hemel. Het Hebreeuws is Gods taal, Gods voertaal, Gods voertuig.

De levende God zegt in Zijn voertaal en door middel van Zijn voertuig: Wie Hij is (יהוה = Jehovah = Ik Ben) en wat Hij doet; waar Hij vandaan komt en waarnaar Hij onderweg is. "De levende God zegt wat Hij doet en Hij doet wat Hij zegt."

Uiteindelijk kwam de levende God Zelf vanuit de Overzijde (vanuit de

hemel) als het vleesgeworden Woord van God hier op aarde. Hij kwam naar onze zijde.

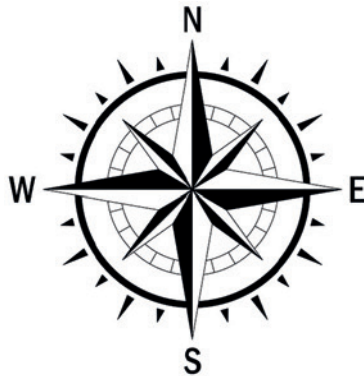
In Zijn opstanding keerde Hij terug naar de Overzijde, namelijk naar Zijn zijde. (*Johannes 3:13; 12:32*) Allen die in Hem geloven, op Hem vertrouwen, trekt Hij uit deze wereld, naar Zijn zijde.

Dit Voertuig Gods vervult al Gods beloften die in Gods Voertaal beloofd zijn en met de vinger Gods zijn geschreven. (*Exodus 32:18; Deuteronomium 9:10; Johannes 8:6*)

Hebreeuws wordt geschreven van rechts naar links

Rechts (יָמִין = jamin) is recht, de kant waar de rechtspraak vandaan komt. Rechts is de richting die waarlijk recht doet en werkelijk recht spreekt.

Als we een landkaart bekijken, staan we er altijd zo voor, dat we onze rug naar het zuiden, ons gezicht naar het noorden, het westen aan onze linkerhand en het oosten altijd aan onze rechterkant hebben. In de geografie is het oosten altijd de rechterzijde. Met het “oosten” doelen we op de rechterkant van de aarde, de windrichting die rechts is.

Het Hebreeuwse woord voor “oosten” is qedem = קֶדֶם en de getalswaarde van dit woord is $40.4.100 = 144$. Het woord qedem betekent “oosten”, maar betekent ook, en kan met hetzelfde recht vertaald worden met “oorsprong”. De levende God en Schepper, die Recht is, is de Oorsprong van alle dingen. De wijsheid komt uit het oosten, namelijk Christus Jezus onze HEERE, Die gezeten is aan de Rechterhand Gods.

Een Hebreeuws woord met dezelfde getalswaarde is Adullam: אֲדֻלָּמַ, in getallen: $40.30.4.70 = 144$. Adullam betekent: “eeuwig getuigenis” en

dit is natuurlijk in eerste instantie het eeuwig blijvende Woord van God in de gestalte van onze HEERE Jezus Christus. Niet voor niets worden er in Openbaring 7:4 144.000 getuigen verzegeld, die aan de gehele wereld de komst van het Koninkrijk van Christus zullen aankondigen.

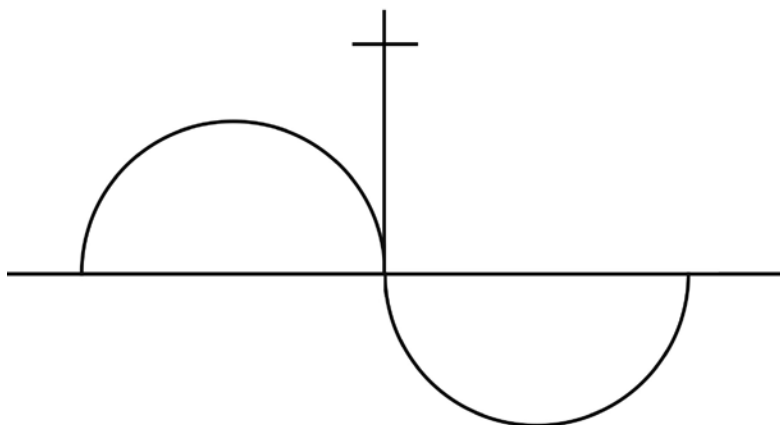
De levende God en Schepper, Die Boven en Recht(s) is, openbaart Zichzelf aan beneden, aan links. Aan Zijn schepping en schepselen.

Rechts spreekt over de geestelijke, hemelse, mannelijke, onzienlijke, eeuwige en onverderfelijke dingen die boven zijn.

Links spreekt over de tastelijke, aardse, vrouwelijke, zienlijke, tijdelijke en vergankelijke dingen, die onder de zon zijn. De Italianen hebben een goed woord voor links: "sinistre".

Zoals de zon (type van de HEERE Jezus Christus) komt vanuit het oosten en gaat naar het westen, zo kwam de Zonne der Gerechtigheid (Maleachi 4:2) uit Zijn rechts naar ons links. En het naar links, namelijk het naar deze aarde komen, is zeer link, zeer sinister en zelfs dodelijk geweest voor de HEERE Jezus. Na Zijn opstanding, verhoging en verheerlijking zit de HEERE Jezus als de Christus dan ook Boven, aan de rechterhand Gods.

De zon maakt elke dag deze gang van het oosten naar het westen, maar gerekend over een heel jaar verloopt de weg van de zon als sinus en cosinus. De zon beweegt zich een half jaar in het zuiden, onder de evenaar, om via een spiraal hoog op te stijgen naar het noorden, boven de evenaar. Ook dit is een illustratie van de weg die de HEERE Jezus Christus is gegaan. Hij kwam als het Licht der wereld uit het oosten (de oorsprong), om te gaan naar het westen om als het Licht der wereld Zijn Licht, Woord en Leven, via het evangelie te brengen in het westen.

Dit betekende voor Hem een weg door het zuiden, namelijk een weg van uiterste vernedering, kruisiging en dood. (*Filippenzen 2:6-11*) Hetgeen ook uitgebeeld wordt in het boven de zuidpool staande sterrenbeeld “het Zuiderkruis”. Daarna werd de HEERE Jezus Christus op grond van Zijn geloof door God opgewekt en tot de uiterste maat verhoogd en verheerlijkt. Hij steeg op naar het noorden en dit wordt zichtbaar gemaakt in het sterrenbeeld in het verste noorden van de aarde, “de Noorderkroon”. Dit Goddelijk plan wordt dagelijks en jaarlijks uitgebeeld in de weg die de zon aflegt in het firmament. (*Psalms 19:2*)

Zuiderkruis / Crux

Noorderkroon / Corona Borealis

Vanuit het oosten (= rechts) is Christus, de Wijsheid Gods, geopenbaard in het westen (= links) en dwars door de weg van uiterste vernedering (= zuiden) heen, is Hij weer boven (= noorden), tot de uiterste maat verhoogd en verheerlijkt aan Gods rechterhand.

Hebreeuws wordt geschreven van Boven naar beneden

Het Woord van God komt voort uit de gedachten en plannen van de levende God. God ís Woord en het Woord van God komt dus boven vandaan. Net zoals de HEERE Jezus Zelf van boven gekomen was en weer naar boven is wedergekeerd, nadat eerst het voorhangsel (dat is de uitbeelding van het vlees van de HEERE Jezus) van bovenaf (= vanuit de hemel en dus door God Zelf) tot beneden aan toe gescheurd werd. (*Hebreeën 10:20*) Hier komen we later uiteraard op terug.

In het Nieuwe Testament (*Johannes 3*) spreekt de HEERE Jezus met Nicodemus en zegt dat Nicodemus wederom geboren moet worden om het Koninkrijk Gods te kunnen zien. Het woord dat naar het Nederlands vertaald is als “wederom”, is het Griekse woord “anothen” en dit betekent “uit” of “van boven”. De HEERE Jezus zegt dus dat Nicodemus “uit boven” geboren moet worden.

Door geloof in Christus worden wij “uit boven” (= anothen), dus uit God geboren. “De mens moet “uit boven” (= anothen, vertaald met “wederom”) geboren worden, Nicodemus”, zegt de HEERE Jezus. (*Johannes 3:7*) Dat betekent dat na wedergeboorte onze oorsprong “boven” (dat is het Huis van onze God en Vader) ons Thuis geworden is. Daarom zoeken en bedenken wij de dingen die boven (= anothen) zijn, daar waar Christus ook is, zittende aan de Rechterhand Gods. (*Kolossenzen 3:1 en 2*)

De Hebreeuwse letters hángen allemaal ónder áán de regel

De levende God denkt en spreekt tot ons vanuit Zijn regel, vanuit Zijn basis. Hij alleen is de norm. De HEERE spreekt naar beneden. Hij daalt af naar beneden, want Hij wil Zich kenbaar maken aan ons. Wij worden dan ook opgeroepen om veranderd te worden in de vernieuwing van ons denken, (*Romeinen 12 : 2*) want ons van nature aardse denken staat haaks op en is tegengesteld aan het denken van God.

Wij denken, redeneren en schrijven vanuit onszelf, uit onze regel. Wij stellen onszelf tot basis en tot norm. Wij schrijven omhoog, op de regel, naar boven, alsof wij iets te zeggen hebben tot God, in plaats van naar Hem te luisteren. Meestal houden wij ons schrijfgereedschap dicht tegen onze zijde, alsof er iets goeds uit onze zijde zou kunnen voortkomen. Wij doen alsof wij woord, licht en vruchtbaar leven hebben in onszelf en alsof wij dit kunnen overdragen aan anderen.

Wel, alleen uit de zijde van de HEERE Jezus Christus komt water, bloed, leven, namelijk de Gemeente voort.

a b c d e f g h
א ב ג ד ה ו ז ח

Kwadraatschrift

De Hebreeuwse letters zijn meestal rechthoekig, vierkant van vorm. Dit wordt kwadraatschrift genoemd. De letters hebben deze vorm, omdat dit moet weergeven dat het Woord van de Schrift meerdere kanten, meerdere aspecten en toepassingen heeft. Het Woord van God is vanuit meerdere standpunten, vanaf verschillende zijden te bezien. Er liggen meerdere geestelijke waarheden in één en dezelfde letter, in één en hetzelfde woord of in één en hetzelfde schriftgedeelte opgesloten.

Ons schrift ziet er rond uit en dat is zo, omdat wij onze woorden als een afgerond geheel beschouwen. Hierin wordt een éézijdig denken uitgebeeld. Het denken in een kringetje, in een cirkeltje, waarvan je niet echt wijs wordt. Wij beelden in ons ronde schrift uit, dat wij, de mensheid, een eensluidend besluit genomen hebben, waarin geen ruimte is voor andere gedachten en in onze oude, wereldse natuur hebben wij zeker geen ruimte voor Gods gedachten. Ons denken is een zogenaamd causaal, wetenschappelijk en filosofisch denken, waarin wij mensen meestal onszelf centraal stellen. Zelfs bij het lezen en het bestuderen van de Heilige Schrift.

De Bijbel zegt dat onze zogenaamde wetenschappelijke wijsheden niet uit Boven zijn, maar juist van beneden. Daarom zijn deze wijsheden aards, natuurlijk en demonisch. (*Jacobus 3:1*) Het is dus noodzakelijk dat ons denken beïnvloed en onderworpen wordt aan Gods gedachten. Het is noodzakelijk dat wij alle dingen leren bezien in het Licht van Gods Woord en in de Wijsheid van Christus.

Als de Levende God spreekt, dan spreekt Hij in hoofdzaak over Zijn Zoon, de HEERE Jezus Christus. Het is dus niet de mens in Adam, maar de HEERE Jezus Christus, Die het Onderwerp is van al Gods spreken. Heel de schepping en het gehele geschreven Woord van God, en dus ook alle afzonderlijke letters, alle woorden, alle getallen, en eigenlijk álles wat er in het Woord van God geschreven staat, getuigt van de HEERE Jezus Christus en Zijn wonderdaden.

Het Hebreeuws van de Bijbel...

is dan ook Gods taal; Gods Voertaal; Gods Voertuig; Gods Woord;
is dan ook de HEERE Jezus Christus!

Johannes 1:1 e.v.

in den beginne is het Woord...

alle dingen zijn door het Woord gemaakt...

het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond

(= getabernakeld)...

2 Timotheüs 3:16 en 17

Al de Schrift is van God ingegeven (= Theos-pneustos = door Gods Geest ingeblazen) en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, van degene die in de rechtvaardigheid is. Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.

2 Petrus 1:19-21

En wij hebben het profetisch Woord dat zeer vast is, en gij doet wel dat gij daarop acht hebt, als op Licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de Morgenster opga in uw harten. Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging; Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.

De Emmaüsgangers waren traag om te geloven: álles wat de profeten gesproken hadden over de Christus:

Lukas 24:25

En begonnen hebbende van Mozes (= vanaf Genesis tot en met Deuteronomium), en van al de profeten, legde de HEERE Christus hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven is.

Lukas 24:27

En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld worden wat van Mij geschreven is in de Wet van Mozes, in de Profeten, in de Psalmen.

Lukas 24:44 en 45

Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.

Johannes 5:39-46

Onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven

te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen. En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben. Ik neem geen eer van mensen; Maar Ik ken ulieden, dat gij de liefde Gods in uzelfen niet hebt. Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen. Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkander neemt, en de eer, die van God alleen is, niet zoekt? Meent niet, dat Ik u verklagen zal bij den Vader; die u verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt. Want indien gij Mozes geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven.

Hebreeën 1:1-6

God, voortijds, veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen (dat is vanaf de opstanding van Christus) tot ons gesproken door den Zoon; Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles; Door Welken Hij ook de wereld (= aionen) gemaakt heeft; Dewelke alzo Hij is het Afschijnsel Zijner Heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven teweeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen; Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam Boven hen geërfd heeft. Want tot wien van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb ik u gegeneerd? En wederom: Ik zal Hem tot Vader zijn, en Hij zal Mij tot Zoon zijn. En als Hij wederom (= na Zijn opstanding uit de dood) de Eerstgeborene inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat alle engelen Gods Hem aanbidden.

Openbaring 19:10

Want de getuigenis van Jezus, is de Geest der profetie.

Openbaring 1:7 en 11

Ziet, Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen.

Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de HEERE, Die is, en Die was, en Die komen zal, de Almachtige. Zeggende: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste; en hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek, en zend het aan de zeven Gemeenten, die in Azië zijn,

namelijk naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamus, en naar Thyatire, en naar Sardis, en naar Filadelfia, en naar Laodicea.

Openbaring 1:17

En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij legde Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods.

Openbaring 22:12 en 13 (Jesaja 40:10; Jesaja 62:11)

En zie, Ik kom haastiglijk en Mijn loon (dat is: Mijn Lichaam) is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk (zijn arbeid in de HEERE) zal zijn. Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste.

Jesaja 44:6 e.v.

Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, en zijn Verlosser, de HEERE der Heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God.

Jesaja 49:26

En Ik zal uw verdrukkers spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; En alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, de HEERE, uw Heiland ben, uw Verlosser, de Machtige Jakobs.

En terug naar het Hebreeuwse kwadraatschrift:

Hebreeuws is vierkant, vierhoekig, meerzijdig, veelkleurig.

Hebreeuws is niet éénzijdig, maar is veelzijdig.

Hebreeuws heeft meerdere aspecten en meerdere betekenissen, in één en dezelfde letter.

Hebreeuws kent ook meerdere aspecten en meerdere betekenissen van één en hetzelfde woord of schriftgedeelte. In de meeste gevallen kan een Hebreeuws woord zelfs verschillende tegenovergestelde betekenissen hebben. De betekenis van een Hebreeuws woord is afhankelijk van de context waarbinnen dit woord geschreven staat.

Maar daarover later meer.

Dit hoekige, vierkante, veelzijdige kwadraatschrift is de uiterlijke, stoffelijke, tastbare verschijning van het Woord van God, waarin wij uiteraard zoeken naar de Geestelijke inhoud en betekenis van die letters.

Zo'n hoekige, vierkante letter, zouden we kunnen vergelijken met een kubus. En een kubus heeft:

$$\begin{array}{r} 12 \text{ lijnen} \\ 8 \text{ hoeken} \\ 6 \text{ vlakken} \\ \hline = 26 \text{ onderdelen} \end{array}$$

26 is de getalswaarde van יהוה = 5.6.5.10 = Jehovah, de Godsnaam, Die in onze bijbelvertalingen is vertaald als "HEERE", met vijf hoofdletters. Elke Hebreeuwse letter is in zichzelf een getuigenis van de HEERE Jezus Christus. Daarom is natuurlijk ook elk Hebreeuws woord een getuigenis van Jehovah Jezus Christus. Want het getuigenis van Jezus (Die wij nu kennen als Christus Jezus Jehovah) is de Geest der profetie. Dus elke Hebreeuwse letter in de Bijbel spreekt in feite alléén over onze HEERE Jezus Christus. (*Openbaring 19:10*)

De Masoreten

Masoreten (בעלי המסורה = baäli hamasorah = overleveraars, waren middeleeuwse Joodse geleerden in Palestina en Babylon, die de Hebreeuwse Bijbel voorzagen van klinker- en voordrachttekens, de zogenaamde nikud en teamim. Het was hun bedoeling om de tekst van uitspraaktekens te voorzien. Er werd een systeem ontwikkeld van klinkertekens en voordrachttekens, bestaande uit puntjes en streepjes, die onder en boven de eigenlijke letters (de medeklinkers dus) geschreven werden. De masoreten hebben zich intensief met deze ontwikkeling beziggehouden. In de tiende eeuw van onze jaartelling is de definitieve versie van de aldus "gepunctueerde" tekst in Tiberias vastgelegd door Ben Asjer en Ben Naftali. Deze tekst wordt de Masoretische Tekst genoemd.

Klinkertekens, nikud: tekens voor de klinkers a, e, i, o en oe.

Voordrachttekens, teamim: tekens die de juiste voordracht aangeven.

Het Hebreeuwse alfabet kent dus van oorsprong alleen medeklinkers en had in den beginne geen tekens voor de klinkers. Ook werden van oorsprong de Hebreeuwse woorden in het Oude Testament van de Bijbel, allemaal aan elkaar vast geschreven, dus zonder spaties tussen de woorden. Het was één lange rij medeklinkers. Elk van die medeklinkers is de meest veruiterlijkste vorm van het Woord van God.

De Masoreten (dat zijn schriftgeleerden) hebben ook bepaald waar er spaties tussen de letters gezet moesten worden om zo de tekst op te delen in woorden. Diezelfde Masoreten hebben de klinkers, die in een woord voor moeten komen (hoewel zij er niet geschreven stonden) weergegeven door leestekens, om het woord uit te kunnen spreken. Door kleine accenttekentjes en vocaaltekentjes (voordrachttekens) aan te brengen onder, naast of in de medeklinkers, zorgde men ervoor dat het Woord van God door ieder op dezelfde manier kon worden uitgesproken of gezongen. De Masoreten hebben al deze extra tekentjes in de tekst van de Thora aangebracht om het lezen ervan te vereenvoudigen. Zij waren sopherim (mannelijk meervoud van sepher = schrift of schrijven = ספר), namelijk schriftgeleerden.

Masoreten = מִסֵּר = mesar = overleveren
 מִ סֵּר = me sar = vanwege het binden

Het positieve resultaat: de tekst is nu voor iedereen gemakkelijker te lezen. Het negatieve resultaat: het Woord werd “gebonden”, de woorden werden vastgelegd, “gebonden” door de spaties. Dit brengt “éénheid van vorm”, maar ook “starheid” met zich mee. De betekenis van een woord werd beperkt door spaties, leestekens en accenttekentjes.

Een voorbeeld in verband met de vastlegging van de betekenis der woorden door de spaties, is te vinden in de eerste woorden van de Bijbel, namelijk in Genesis 1:1, waar staat “In den beginne schiep God den hemel en de aarde”.

In den beginne... = בְּרֵאשִׁית = bereshiet
 = in beginsel
 in hoofdzaak
 in den beginne

Als we een extra spatie in dit woord aanbrenge, dan staat er:

בַּר אֲשִׁית = bar ashiet
 = zoon stelling

Zo wordt ons in het eerste woord van de Bijbel al aangekondigd dat de inhoud en doelstelling van heel het Woord van God is, de aankondiging van het aanstellen van de Zoon van God. Dat Hij de inhoud en het centrum is van dit boek, de Bijbel, die wij beschouwen als het Woord van God. In het eerste woord van de Bijbel wordt ons dus al aangekondigd dat de HEERE Jezus Christus het Begin en het Hoofd aller dingen is, die in Zijn opstanding gesteld zal worden tot Zoon, tot HEERE en tot Christus.

Een voorbeeld in verband met de vastlegging van de betekenis der woorden door de klinkertekens is het woord dabar, dat “woord” betekent.

דָּבָר = dábár = woord

Let op de tekentjes onder de letters. Op deze wijze geschreven, moet het woord breed en ruim uitgesproken worden, namelijk dááábááár. De uitspraak en klank zijn dan zeer ruim, breed en alles omvattend, zoals het Woord van God ook is, ruim, genadevol, liefdevol en alles omvattend.

דְּבַר = dèbèr = pest

De klinkers die onder dit, uit precies dezelfde medeklinkers bestaande woord staan, geven aan dat de klank kort en benepen uitgesproken moet worden. Het zijn dezelfde medeklinkers, het is hetzelfde stamwoord, maar totaal anders gebruikt en met een totaal andere betekenis. Zo is dat ook met het Woord van God.

Hetzelfde Woord van God:

in vrijheid en genade, ruimdenkend en breed van inhoud gehanteerd, is het Woord van God ten leven; maar:

wettisch, benepen, kleinzielig en smal gehanteerd, is het Woord van God ten dode.

Het Woord bestaat uit dezelfde medeklinkers, maar de inhoud, de geest die erin gezocht wordt, bepaalt of het Woord van God ten leven of ten dode is.

Bar = בָּר = zoon (*Psalm 2:12*)

Baar = בָּרָר = zuiver, rein, veld, koren (*Psalm 73:1*)

Hoe dan ook:

Ons gaat het er in eerste instantie niet om hoe een bepaalde letter of hoe een bepaald woord uitgesproken moet worden. Ons gaat het erom de Geestelijk inhoud van de letters en de Geestelijke Inhoud van het Woord

van God te leren verstaan. Dat kan alleen door geloof en onderwerping aan God en Zijn Woord.

Door ongeloof zullen wij over deze harde, scherpe en korte medeklinkers struikelen. Wanneer wij de Geest, Die door middel van deze medeklinkers tot ons wil spreken, niet wensen te verstaan (door ongeloof of door een bepaalde mate van ongeloof), dan zal het Woord van God voor ons geen Woord van genade en van troost zijn; maar dan zal het een Woord van wetten, van geboden, van verboden en van vermeende tegenstrijdigheden zijn.

De Geest, Die door alle medeklinkers spreekt, is in feite tegelijkertijd de inhoud en de melodie van Gods Woord. Gods Woord beschrijft ons de HEERE Jezus Christus in Zijn veelkleurigheid en volmaakte wijsheid.

Zowel de uiterlijke vorm van de letters, alsook de Geest, de melodie en inhoud van de Hebreeuwse letters, zijn de uitdrukking van de HEERE Jezus Christus en Zijn Verlossingswerk. Zowel de uiterlijke vorm, alsook de Geest van de letter, zijn uitdrukkingen van één en hetzelfde Woord. Het zienlijke, tastbare, geschreven Woord, is de uitdrukking van het onzienlijke Woord. De zienlijke, tastbare, als mens gekomen HEERE Jezus is Dezelfde als de onzienlijke, verborgen Christus. De HEERE Jezus is Dezelfde als de Christus.

Klinkers en medeklinkers verhouden zich tot elkander:

zoals het mannelijke zich verhoudt ten opzichte van het vrouwelijke;
zoals inhoud zich verhoudt ten opzichte van uiterlijke verschijning.

De klinker in een Woord is de inhoud, de melodie, de adem.

De medeklinker is de vorm, de uiterlijke verschijning.

De Geest van de onzienlijke God, die de Inhoud is van Gods Woord, openbaart Zich door middel van deze medeklinkers.

De Geest van de onzienlijke God openbaarde Zich ook in de HEERE Jezus, het vleesgeworden Woord van God.

Als men zich in geloof buigt voor de medeklinkers, oftewel als men zich buigt voor het geschreven, geopenbaarde Woord van God, dan zal men ook de Geest, de inhoud en de melodie van het Woord van God leren verstaan. Als men zich in geloof buigt voor de HEERE Jezus, oftewel als men zich buigt

voor het vleesgeworden Woord, dan leren wij het Woord van de Christus verstaan.

Door de Geest van Christus Die in ons woont, kunnen wij het Woord van God leren verstaan. Want Christus ís de Geest, de Inhoud, de Melodie van het profetisch Woord der Schiff. (*Openbaring 19:10*)

1 Johannes 4:1-3

Geliefden, gelooft niet een iegelijken geest, maar beproeft de geesten (dat zijn geestelijke leringen), of zij uit God zijn; Want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld. Hieraan kent gij den Geest van God: Alle geest (die uit de Geest geboren is) die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God; En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet; maar dit is de geest van den antichrist, welken geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alrede in de wereld.

Genesis 2:18; Efeze 4:13; 5:30 en 31

Deze principes van mannelijk en vrouwelijk drukken zich vervolgens ook uit op een lager niveau.

Adam was eerst en Eva kwam uit Adam;

Het vrouwelijke zou tot hulpe zijn van Adam, het mannelijke;

Het vrouwelijke (= de schepping en het schepsel) heeft haar oorsprong uit het Mannelijke (= de Schepper);

Het Mannelijke (de man als type van Gods Geest) geeft Zich gestalte in het vrouwelijke (= vlees en de stoffelijke wereld).

Het Hoofd, namelijk de Man Christus, geeft Zichzelf gestalte in de Gemeente, die Zijn Lichaam is. Hoofd en Lichaam zijn samen de uitbeelding van die éne volmaakte Man Die komen zal. (*Handelingen 17:31; Efeze 4:13*)

Onder het Oude Testament was dit een grote verborgenheid. Want hoewel Adam en Eva slechts een zwakke illustratie zijn van Christus en Zijn lichaam, de Gemeente, zijn zij toch het enige echtpaar dat van hetzelfde bloed, van hetzelfde been, en van hetzelfde vlees was. Adam en Eva zijn de illustratie van de HEERE Jezus Christus en de Gemeente, die uit Hem is voortgebracht en die Hem tot Zijn hulpe, tot Zijn lichaam is.

Wij, de Gemeente, zijn vlees van Zijn vlees, en bloed van Zijn bloed, en been van Zijn been. (*Efeze 5:30*)

Wij, de Gemeente, hebben uit Hem Eén en Dezelfde Geest (dat is de Geest van Christus) ontvangen, op grond van geloof in Hem.

Mattheüs 19:6; Romeinen 8:35-39; Efeze 2:21; 4:16

En deze beiden, namelijk Christus en de Gemeente, oftewel Hoofd en Lichaam, heeft God tot één samengevoegd; en wat God (in Christus) samengevoegd heeft, kàn door niets en niemand gescheiden worden. Het is genade dat wij, als het Lichaam van Christus, tot hulpe mogen zijn van Christus, Die ons Hoofd is. Hoewel de HEERE Jezus Christus onze hulp natuurlijk niet nodig heeft, maar wij hebben juist Zijn Hulp méér dan nodig. Toch mogen wij zijn als een instrument in Zijn handen, ieder individueel en de Gemeente als collectief. Christus is onze Hogepriester en Opdrachtgever en Hulp ter bekwamer tijd. (*Hebreeën 2:18; 4:16; 13:6*)

Man en vrouw worden in de Bijbel gezien als éénheid. Adam (toen nog met Eva in Adam) was aanvankelijk nog één. Een verborgen deel van Adam (een rib, een zijde, een aspect) werd door God uit Adam genomen en kreeg door Gods werk gestalte en werd Eva.

De ware betekenis hiervan:

Een nog in Christus verborgen deel werd vanaf de opstanding van Christus door God uit Christus genomen en heeft, door Gods werk, gestalte gekregen in de Gemeente, het Lichaam van Christus.

De Gemeente als Lichaam van Christus staat dan ook vrouwelijk ten opzichte van Christus, Die haar Hoofd is.

Maar let wel:

De Gemeente ís niet de vrouw van Christus, want zij is het Lichaam van Christus, Die haar Hoofd is!

De Gemeente moet opwassen tot één volkomen Man en moet tot mannelijke rijpheid komen. (*Efeze 4:13*)

De Gemeente, als Mannelijke Zoon, zal straks ook van de aarde worden weggerukt. (*Openbaring 12:1 e.v.*)

Christus is de Bruidegom en de Gemeente is Zijn Lichaam, dus Christus en de Gemeente zijn samen de gehele Bruidegom.

Het wedergeboren volk Israël zal straks de Bruid zijn van deze Bruidegom.

Maar nu weer even terug naar de letterlijke situatie van Adam en Eva:
Je zou kunnen zeggen dat het vrouwelijke, oftewel het emotionele, voor een groot gedeelte uit Adam werd gehaald, maar het rationele bleef voor het grootste gedeelte in Adam.

Over het algemeen gesproken is de man ook meer gericht op de rationele kant en de vrouw meer op de emotionele kant.

Maar zonder een emotionele kant ontspoord de man.

En zonder een rationele kant ontspoord de vrouw.

Ze hebben elkaar nodig om evenwichtig te kunnen functioneren.

Ze kunnen eigenlijk niet bestaan zonder elkaar.

Zonder elkaar kunnen zij ook geen nieuw leven verwekken en opvoeden.

Adam = אָדָם = rood = 40.4.1 = 45

Eva = חַוָּה = levende = 5.6.8 = 19

De verbinding tussen die beiden: = 26 = Jehovah = יְהוָה = 5.6.5.10 = 26

En dan nu weer terug naar Christus en de Gemeente:

Het vrouwelijke, de Gemeente, het Lichaam van Christus, moet opgroeien tot één volkomen Man.

Christus is Volmaakt in Zichzelf!

Christus heeft de Gemeente niet nodig om volmaakt te zijn, niet in het rationele, net zo min als in het emotionele.

En andersom:

De Gemeente kàn niet bestaan en kàn niet functioneren, ja heeft zelfs geen enkel bestaansrecht zonder Christus.

De Gemeente, het Lichaam van Christus behoort hetzelfde Woord te spreken, dezelfde gedachten, dezelfde gevoelens, dezelfde gezindheid en dezelfde liefde te hebben als haar Hoofd, HEERE en Christus. Het is Gods wens en bedoeling dat allen die behoren tot het Lichaam van Christus gelijkvormig worden aan het beeld van Gods geliefde Zoon.

De éénheid van Man(nelijk) en vrouw(elijk), wordt uitgebeeld in de Hebreeuwse woorden voor man en vrouw:

Man = אִישׁ = 300.10.1 = ish

Vrouw = אִשָּׁה = 5.300.1 = ishah

Deze Hebreeuwse woorden hebben elk twee letters gemeen, namelijk de aleph (= א) en de shin (= ש).

Deze twee letters samen vormen het woord:

שׁוּ = esh = vuur; vurig; hartstocht; hartstochtelijk

In het woord voor man is de letter jod (= ך = 10) extra aanwezig;

in het woord voor vrouw is de letter hee (= ך = 5) extra aanwezig.

Deze twee letters samen vormen de verkorte Naam van Jehovah, namelijk:

יךוּ = Jah.

Man en vrouw zijn pas dan werkelijk één, wanneer zij de Naam en dus het wezenlijke van Jehovah, of, in onze bedeling, Christus, in zich omdragen. Alleen in Hem worden ze onlosmakelijk samengevoegd in Zijn Naam. Niet naar het vlees, maar wèl naar de Geest. Eén in de Naam van Jezus Christus.

De hoogste toepassing daarvan ís dan ook uiteraard: Christus en de Gemeente; namelijk die van Hoofd en Lichaam.

De Gemeente, het lichaam van Christus ís geen vrouw, maar staat wel vrouwelijk (= ך) ten opzichte van het Woord (= ך), het Hoofd Christus.

Wij, als leden van het Lichaam van Christus, staan vrouwelijk ten opzichte van ons Hoofd, de HEERE Jezus Christus en wij hebben ons Hoofd, deze HEERE, lief met een hart vol vuur. Zou ook ons hart niet brandende zijn voor Hem? (Lukas 24:32)

Als de Man Jehovah, ofwel de HEERE Jezus Christus, het middelpunt en uitgangspunt is in het leven van man èn vrouw, dan wordt dit uitgedrukt in deze twee letters: יךוּ = Jah = 5.10 = 15

Efeze 1:22, 23

En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd Boven alle dingen; Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Efeze 2:20-22

Gebouwd op het fundament van apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen; Op Welken het gehele gebouw, bekwapelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den HEERE. Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.

Getalswaarden

Alle Hebreeuwse letters, ook alle sluitletters, hebben elk hun eigen getalswaarde. De getalswaarden van de letters, inclusief de sluitletters, gaan niet hoger dan 900; want na 9 (= de uitbeelding van zwangerschap) en in dit geval na 900, komt er iets volkomen nieuws; iets wat eigenlijk niet meer bij deze oude schepping behoort. Na 900 komt men bij 1000 en 1000 is de uitbeelding van het leven van de nieuwe schepping in Christus.

De letter aleph (א) is de eerste letter van het Hebreeuwse alfabet en is daarom de uitbeelding van de Voortbrenger van heel het Woord. De aleph (א) is de uitbeelding van God Zelf, de voortbrenger van het Woord waarmee alles in deze kosmos tot stand gebracht is. De letter alleph (א) heeft weliswaar getalswaarde 1, maar de naam van deze letter, het woord "aleph", heeft onder meer de betekenis van het woord voor "duizend". En zo is de cirkel rond, want de aleph is de 1, het begin van het Woord dat deze oude schepping voortbracht, maar "aleph", betekende "duizend", is tevens het begin en het Leven van de nieuwe schepping!

Romeinen 11:36

Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem is de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

Kolossenzen 1:16-18

Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem; En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Genesis 5:27

In de oude schepping kan de mens niet verder reiken dan 969 jaar; dit werd gedemonstreerd door Methusalem, de oudste mens ooit. De natuurlijke mens in deze oude schepping komt 31 (jaar) tekort om 1000 (jaar) te halen, om 1000 (= de eeuwigheid, de nieuwe schepping) in te kunnen gaan.

31 = א = 30.1 = el, en dit woordje el betekent God, Goddelijk Leven.

Het ontbreekt de natuurlijke mens in deze oude schepping aan Goddelijk Leven, en hij kan daarom de eeuwigheid, de nieuwe schepping niet ingaan.

Alleen door geloof in de uit de dood opgestane HEERE Jezus Christus, ontvangt men uit Gods genade dat Goddelijke Leven (= אל = 30.1 = 31) van deze, door Hem tot stand gebrachte, nieuwe schepping. Door geloof in Hem ontvangt men het Leven van de aleph = אלפ; van de Duizend, Die het Begin, het Hoofd, de Voorste en de Eersteling is van de nieuwe schepping. En in die nieuwe schepping leven we heel, heel erg lang. Eeuwig, 1000 namelijk.

Wanneer wij de naam van de Hebreeuwse letters in hun geheel uitspreken, dan verwijst deze naam eveneens naar een bepaald begrip.

Dit kennen wij ook in onze taal. Wanneer wij de naam van sommige van onze letters uitspreken, dan kan er met dat woord ook iets anders aangeduid kan worden. Bijvoorbeeld onze letter T, uitgeschreven als T(h)ee, kan ook een warme drank aanduiden. Of de letter V, uitgeschreven als Vee, kan een hoeveelheid boerderijdieren betekenen. Of de letter Z, uitgeschreven als Zet, kan tevens betekenen een "duw".

Zo duidt in het Hebreeuwse alfabet elke letter in de eerste plaats, net als bij ons, een klank aan, maar de naam waarmee die letter voluit wordt genoemd is tevens een bepaald begrip. Ook heeft elke Hebreeuwse letter, zoals we gezien hebben, een getalswaarde. Dit zit nu eenmaal in de Hebreeuwse taal opgesloten. Ook in het Grieks en in het Latijn hebben letters een bepaalde getalswaarde.

א = aleph	אלפ	1	hoofd van de stier; duizend; vorst; leidsman
ב = beth	בת	2	huis; dochter; bath (inhoudsmaat)
ג = gimel	גמל	3	kameel; spenen; belonen; vergelden
ד = daleth	דלת	4	deur
ה = hee	הה	5	raam; venster; zie
ו = vau	וו	6	haak; en (voegwoord, koppelt 2 zinnen aaneen)
ז = zaïn	זין	7	instrument; wapen; bewapenen
ח = cheth	חת	8	omheining; leven; verschrikking; gebroken
ט = teth	טיט	9	baarmoeder; slijk; klei (<i>1 Koningen 17:12</i>)
י = jod	יד	10	hand; de zegenende hand; boven (rust)
כ = kaf	כפ	20	hand; de bewegende en ontvangende hand (<i>1 Koningen 17:12</i>)

ל = lamed	למד	30	ossenprikstok; leren; onderwijzen (<i>Prediker 12:9</i>) leerling; geleerde; tuchtigen (<i>Jeremia 31:18</i>)
מ = mem	מים	40	water; wateren (zijn zeeën, zijn volkeren) (<i>Openbaring 17:15</i>)
נ = nun	נון	50	vis; voortspruiten; voortplanten; nakomeling
ס = samech	סמך	60	slang; ondersteunen; leggen op
ע = ayin	עין	70	oog; bron
פ = phe	פה	80	mond, scherpte
צ = tzade	צדה	90	vishaak; mijn zijde; jacht; vangst; teerkost
ק = koph	קפ	100	oog van de naald; omsingelen; omringen (קפיים = qophim = apen)
ר = resh	ראש	200	hoofd; begin; armoede
ש = shin	שן	300	tand
ש = sin	שן	300	tand
ת = thaw	תודה	400	kruis; teken; oogmerk (<i>Ezechiël 9:4</i>)

Van alle Hebreeuwse letters, krijgen er 5 letters een andere vorm, ze worden iets anders geschreven, als ze aan het einde van een woord staan. Deze letters worden dan sluitletters genoemd. Als sluitletter hebben ze ook een andere, hogere getalswaarde.

כ = kaf	= 20	als sluitletter 500	ך
מ = mem	= 40	als sluitletter 600	ם
נ = nun	= 50	als sluitletter 700	ן
פ = phe	= 80	als sluitletter 800	ף
צ = tzade	= 90	als sluitletter 900	ץ

Hoewel aan de sluitletters toch veelal dezelfde getalswaarde wordt toegekend als aan de gewone letters.

Het Hebreeuws heeft verschillende woorden voor "schrijven".

כתב = kathab = 2.400.20 = schrijven, beschrijven, graveren

ספר = sepher = 200.80.60 = schrijven, schrijver, schriftgeleerde, boek,
tellen, vertellen, rekenen, getal

In de Bijbel bestaat er geen onderscheid tussen cijfers en letters.
Er bestaan in het Hebreeuws geen aparte tekens voor cijfers.

Alle getallen die in de Bijbel voorkomen, worden nooit uitgedrukt in cijfers, maar alleen in volledig uitgeschreven woorden. Dus niet 100 maar honderd. Alle getallen in de Bijbel worden dus uitgedrukt in letters.

In het woord sepher, herkennen wij het Nederlandse woord "cijfer". In verschillende talen is er geen, of maar heel weinig verschil tussen de woorden "tellen" en "vertellen".

Ook aan Romeinse, oftewel aan Latijnse letters, worden getalswaarden toegekend en wij kennen ze als "Romeinse Cijfers":

I	=	1
V	=	5
X	=	10
L	=	50
C	=	100
D	=	<u>500</u>
Totaal		666

De M = 1000 hebben we hier even buiten beschouwing gelaten, omdat 1000 nu eenmaal de uitbeelding is van eeuwige dingen.

Openbaring 13:18

666 is het getal van de Zoon des mensen in de hoogste vorm van de 6.

Zie ook 1 Koningen 10:14 en Ezra 2:13.

De duivel zal straks, in de gedaante van een mens, dit getal van de Zoon des mensen misbruiken voor zijn eigen doeleinden.

Maar terug naar de Hebreeuwse letters en hun specifieke getalswaarde.

Heel veel Christenen zijn tegenstanders van het gebruik van de getalswaarden van de Hebreeuwse en Griekse letters in de Bijbel. Zij hechten er óf geen enkele waarde aan, óf ze vinden het zelfs gevaarlijk om je daarmee bezig te houden. De christelijke mens is hierin evenwel natuurlijk niet de norm, maar de HEERE Jezus Christus is de enige maatstaf.

Het enige steekhoudende argument om aan de getallen in de Bijbel dezelfde waarde toe te kennen als aan alle woorden in de Bijbel, is, dat alle getallen in de Bijbel niet in cijfers maar in letters, dus in woorden, uitgeschreven zijn. Dat zorgt er dus voor dat wij niet meer de vrijheid hebben om binnen dat geheel van het in woorden opgeschreven Woord van God, onderscheid te

gaan maken tussen gewone Hebreeuwse woorden en Hebreeuwse woorden die uitdrukking geven aan getallen.

Het is maar goed dat de HEERE Jezus Zelf ons enige voorbeelden geeft van hoe woorden en letters bepaalde getalswaarden hebben en hoe die getallen een symbolische voorstelling met zich meedragen.

Hiervan enkele voorbeelden:

Mattheüs 19:24

En wederom zeg Ik u: Het is lichter dat een kameel (= ג = de letter gimel, getalswaarde 3) ga door het oog van een naald (= ק = is de letter koph, getalswaarde 100), dan dat een rijke inga in het Koninkrijk Gods.

De verklaring hiervan vindt u verderop in dit boek, bij de behandeling van de 3e letter, de ג = gimel.

Johannes 8:57 en 58

De Joden dan zeiden tot Hem: Gij hebt nog geen vijftig jaren, en hebt Gij Abraham gezien? Jezus zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Eer Abraham was, ben Ik.

De HEERE Jezus, zowel als Zijn tijdgenoten, kenden de betekenis van het getal 50. Ook dit zullen wij later uiteenzetten, bij de desbetreffende getallen.

In ieder geval weten we nu dat de Schrift ons door middel van de getalswaarden van de letters en de daaruit samengestelde woorden, bijzondere kenmerken schildert, die wij niet zouden hebben ontdekt als de letters geen getalswaarde of symbolische voorstelling zouden vertegenwoordigen.

Enkele voorbeelden over de betekenis van getallen (hoewel hier nog verre van volledig):

- 1: Spreekt over de enige en waarachtige God.
- 2: Spreekt in positieve zin over een dubbel deel en over een dubbele erfenis;
spreekt in negatieve zin over het dualisme in deze wereld, over de tegenstellingen in deze oude schepping.

- 3: Spreekt over vormwording, over Gods beloften en over de vervulling daarvan; denk aan de opstanding van de HEERE Jezus Christus op de 3e dag!
Spreekt dus over de belofte van Eeuwig Leven op de derde dag.
- 4: Spreekt over aardse, vrouwelijke, tijdelijke, zienlijke, vleselijke dingen, waardoor en waarin het Woord van God Zich laat zien en Zich tastbaar maakt;
in de volheid des tijds kwam ook de HEERE Jezus in deze wereld (in de 4), geworden uit een vrouw, in het vlees gekomen zijnde onder de wet, dat is de 4e bedeling; (*Galaten 4:4*)
spreekt over de 4 hoeken der aarde, de 4 windstreken; de 4 jaargetijden; de 4 maanstanden; de 4 elementen, de 4 dimensies.
- 5: Spreekt over Geestelijke, mannelijke, onzienlijke, hemelse, verborgen dingen;
over geestelijke dingen; zowel in positieve, als in negatieve zin;
spreekt ook over de Genade Gods.
- 6: Spreekt over de mens, die wel op de 6e dag geschapen werd, maar nog niet gelijk was aan Gods beeld
De eerste mens is profetisch voor de komst van de ware Zoon des mensen, Die in Zijn opstanding wèl gelijk is aan Gods beeld;
de komst van de mens op de 6e dag, wijst ook op profetische wijze naar de wederkomst van de Zoon des mensen in de 6e bedeling;
dan zal alles in de hemel en alles op aarde aan Hem onderworpen en gehoorzaam gemaakt worden en ten slotte zijn;
spreekt over Christus als de Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus onze HEERE en Hogepriester;
spreekt ook over het volk Israël, denk daarbij aan de zespuntige Davidsster.
- 7: Spreekt over al het werk waaraan de HEERE begonnen is en wat Hij Zelf zal volbrengen in deze wereld van de 7 dagen;
spreekt over een instrument en over volmaking, over voleindiging, over rust en over eedzwering;
door eedzwering bij Zijn eigen Naam, staat de HEERE met Zijn eigen Naam garant voor de volmaking en vervulling van al Zijn beloften.

- 8: Spreekt over datgene wat in de wereld van de 7 dagen zal verschijnen, namelijk de nieuwe schepping in Christus; spreekt over de eerste van een nieuwe reeks; denk aan de 8 zielen in de ark van Noach; denk aan de besnijdenis op de 8e dag van de pasgeboren HEERE Jezus; spreekt over wedergeboorte en over de verschijning de nieuwe schepping.
- 9: Spreekt over zwangerschap en over geboorte van nieuw leven, op grond van vervulling van de belofte (3 x 3).
- 10: Spreekt over het Woord van God; spreekt over alles wat God gesproken heeft in verband met de wereld van de 7 dagen, waarin de HEERE heel Zijn Heilsplan zal volvoeren door middel van 7 bedelingen; de 7 dagen van Genesis zijn hiervan de uitbeelding en voorafschaduwing spreekt ook over de verantwoordelijkheid die elk mens heeft ten opzichte van het Woord van God; hoe handelt (= 10 vingers) en hoe wandelt (= 10 tenen) de mens in en met het Woord van God; of stelt de mens zijn eigen woord = zijn eigen handel (= 10) en wandel (= 10) hoger dan het Woord van God?
- 11: Spreekt over het verborgen leven van Jozef en van Jozua; (beiden werden 110 jaar oud); zij zijn typen van de Gemeente, het Lichaam van Christus, verborgen in de opperzaal; of buiten de legerplaats en nog steeds geen heerschappij (= 12 hebbende in deze wereld).
- 12: Spreekt over heerschappij; heerschappij van de dag (= 12 uur), en heerschappij van de nacht (= 12 uur); het volk Israël (= heersen met God) bestaat uit 12 stammen; de volheid van het getal 12 = $12 \times 12 = 144$; denk daarbij aan de 144.000 (= 12.000 uit elke van de 12 stammen van Israël) die straks het Koninkrijk en de Heerschappij van Christus op aarde prediken; (*Openbaring 7:4*) 24 als dubbele heerschappij, namelijk heerschappij met betrekking tot hemelse en tot aardse dingen (de 24 oudsten uit Openbaring).

13: Spreekt over omwenteling;
na 13 rondjes om de stad Jericho, stortte Jericho in;
spreekt over liefhebben (= ahavah = אהבה = 5.2.5.1 = 13);
het liefhebben van God en Zijn Woord brengt ook een omwenteling in
het leven van de gelovige mens teweeg;
spreekt over één (= echad = אחד = 4.8.1 = 13) en dus over de Levende
God, Die 1 is;
spreekt over de HEERE Jezus, als de 13e in het geslachtsregister in Mat-
theüs 1:16 en 17.

14: Spreekt over de HEERE Jezus, als de Christus;
de Zone Davids, namelijk de ware David;
David betekent Geliefde = דוד = 4.6.4;
de volledige getalswaarde van David is dus 14;
niet de 1^e schepping (niet de wereld van de eerste 7 dagen), maar de
2^e, de nieuwe schepping (2 x 7 = 14);
Gods geliefde Zoon, de Zone Davids;
met Zijn dubbele erfenis en Zijn Eerstgeboorterecht.

40: Spreekt in positieve zin over lijdzaamheid en over beproeving van het
geloof;
spreekt in negatieve zin over verzoeking;
spreekt over een woestijnreis, het buiten de legerplaats zijn.

42: Spreekt over de drie keer 14 geslachten vanaf Abraham tot aan Christus;
spreekt over het Eerstgeboorterecht;
spreekt over de Menorah;
een vruchtbare lamp, of vruchtbare amandelboom (22 noten; 10 knop-
pen; 10 bloemen = 42);
spreekt ook over lijden, verzoeking, verdrukking en de dood van het
oude; maar over vrucht dragen in het nieuwe;
spreekt over 42 kinderen; (2 Koningen 2:24)
mannen; (2 Koningen 10:14; Openbaring 11:2; Openbaring 13:5)
spreekt over de 3½ jaar = 1260 dagen = 42 maanden = tijd, tijden,
en een halve tijd;

= verschrikking	= behalah =	בהלה	= 5.30.5.2 = 42
= wegvoeren	= jabal =	יבל	= 30.2.10 = 42
= sidderen	= dachal =	דחל	= 30.8.4 = 42
= beroeren	= delech =	דלח	= 8.30.4 = 42

42: = ophouden; eindigen = chadol = חָדַל = 30.4.8 = 42
= kampeerplaatsen tijdens de woestijnreis van het volk Israël.

50: Spreekt over de nieuwe schepping en over Pinksteren;
over het Jubeljaar en over het uitroepen van vrijheid.

100: Spreekt over het ingaan in het Koninkrijk der Hemelen op grond van geloof in God en Zijn Woord;
denk daarbij aan 99 schapen, plus 1 schaap; (*Mattheüs 18:12 e.v.*)
of een kameel (ג = gimel = uitbeelding van een gelovige) als de 3, die door de honderd gaat; (*Mattheüs 19:24*)
de poort van de Tabernakel (= 20 x 5 = 100);
de deur en het voorhangsel van de Tabernakel (= 10 x 10 = 100).

153: Spreekt over “de Zonen Gods”:
= beni ha elohim = בְּנֵי הָאֱלֹהִים = 40.10.5.30.1.5 10.50.2 = 153.
(*Genesis 6:2; Johannes 21:11*)

276: Spreekt over het baren van de Mannelijke Zoon, de Gemeente;
de wonderboom bij Jona. (*Handelingen 27:37; Openbaring 12:5; Jona 4*)

400: Spreekt over het kruis en daarmee over het einde van heel de oude schepping met al haar werken;
is de prijs van een graf; (*Genesis 23:15*)
Ezau komt met 400 man Jacob tegemoet; (*Genesis 33:1*)
de Dode Zee en Jericho liggen 400 meter beneden de zeespiegel van de Middellandse Zee;
alle (400) man die een schuldeiser heeft, stelt zijn vertrouwen in de door God tot koning gezalfde David;
het der wereld gekruisigd zijn en zich gestorven rekenen;
(*Galaten 2:20; Galaten 6:12-15*)

Om enkele voorbeelden te geven van kenmerkende verhoudingen in de getalswaarden die in de Schrift door middel van de Hebreeuwse letters en woorden tot ons komen:

Wij zouden de verhouding van Egypte (= de afdruk of het type van deze dualistische wereld), ten opzichte van het land Kanaän niet geweten hebben, als de Hebreeuwse letters geen getalswaarden hadden.

Deze dualistische en in zichzelf verdeelde wereld, staat in schril contrast met het beloofde land Kanaän.

Kanaän is de uitbeelding van het hemels Kanaän, òns beloofde Land, waarin geen verdeeldheid en tegenstelling meer is, maar juist éénwording en éénheid.

Egypte = mitzraim = מצרימ = 40.10.200.90.40 = 380

= Een type van deze wereld met haar verdeeldheid en tegenstellingen;

מ י מ = מימ = majim = wateren = zeeën;

= uitbeelding van de volkeren;

צ ר

= tzar;

= spreekt over slavernij, lijden, strijd, vijandschap, honger, dood;

Egypte = mitzraim = מצרימ

= Spreekt ook over strijd en vijandschap tussen de volkeren in deze wereld, want tussen het woord majim ligt het woord tzar.

Kanaän = kanan = כנע = 50.70.50.20 = 190

= Spreekt over verkrijgen en uitverkoren zijn;

190 = vrucht dragen voor de Landman;

190 = 30-voud, 60-voud en 100-voud; (Markus 4:20)

bij de geboorte van Izaäk, het zaad van Abraham, voorloper en type van het ware Zaad van Abraham, Christus, het begin van het ware Beloofde Land, waren Abraham en Sarah gezamenlijk 190 jaar oud.

Egypte verhoudt zich ten opzichte van Kanaän als 380 : 190 en dat is als 2 : 1. Deze oude, in zichzelf verdeelde wereld, verhoudt zich ten opzichte tot het hemels Kanaän, waar alles één is, als 2 : 1.

Genesis 2:9

Boom des Levens = etz ha-chajim =

עצ החיים =

40.10.10.8.5 90.70 = 233

Boom van Kennis van goed en kwaad = etz ha-dath tov we ra =

עצ הדעת טוב ורע =

70.200.6 2.6.9 400.70.4.5 90.70 = 932

Deze twee bomen staan met elkaar in een verhouding van 1 : 4.

De 1, namelijk de Boom des Levens, is een type van Christus.

De andere boom, is een type van de zelf uitgedachte wettische, godsdienstige wereldbeschouwingen in deze tijdelijke stoffelijke wereld (= 4), die nog steeds ligt in de macht van de overste dezer wereld, satan, de god van deze tegenwoordige boze eeuw.

Genesis 2:10; Openbaring 22:1 ev

In de hof van Eden stelden zich 4 rivieren tegenover die éne rivier van levend en stromend water.

Ook in onze hand vinden we dit uitgebeeld. 4 Vingers zich stellen tegenover de ene duim. Zoals de schepping (4 vingers) zich stelt tegenover de Schepper (1 duim). Maar zonder duim kunnen de 4 vingers niets tot stand brengen. Als de wijsvinger beschuldigend wijst, wijzen er 3 vingers beschuldigend terug naar degenen die wijst en beschuldigt. De Ene Duim staat daarboven.

Het is ook de duim, die volledig in contact kan komen en kan meevoelen met de toppen van alle 4 vingers.

Door middel van de getalswaarden van de letters wordt ook de hoogste vervulling van vader en moeder uitgedrukt, namelijk het kind. (Type van de gemeenschap van God de Schepper (mannelijk) met het schepsel (vrouwelijk), wat leidt tot nieuw leven, tot een nieuw schepsel.)

De vervulling van vader en moeder samen, is het kind en dit wordt visueel gemaakt in getallen:

Vader = ab = אב = 2.1 = 3
 Moeder = am = אמ = 40.1 = 41
 Kind = jeled = ילד = 4.30.10 = 44

Zelf Gods belofte willen vervullen door het vlees en door een leven onder de wet, brengt slavernij en dood:

Abram = אברם = 40.200.2.1 = 243
 Hagar = הגר = 200.3.5 = 208

Hagar is de uitbeelding van Sinaï, de berg in Arabië, namelijk de wet.
 (Galaten 4:25)

Abram en Hagar gezamenlijke getalswaarde = 451

Ismaël = ישמעאל = 30.1.70.40.300.10 = 451

Ismaël is de uitbeelding van een leven onder de wet.

Dood = מותה = 5.400.6.40 = 451

Leven onder de wet is een bediening des doods. (2 Korinthe 3:7 en 9)

Brood en Wijn is samen Pascha:

Brood = lechem = לחם = 40.8.30 = 78
 Wijn = jajin = יין = 50.10.10 = 70
 Pascha = Pesach = פסח = 8.60.80 = 148

1 Korinthe 5:7 en 8

Pascha = פסח = Pesach = voorbijgaan

De Engel des verderfs (= de HEERE) gaat voorbij aan degene die schuilt achter het bloed van het Goddelijk Lam. Het bloed van het geslachte Lam werd direct overgebracht op de posten van de deur van het huis. Bloed is in de Bijbel altijd de uitbeelding van leven. Het Leven van het Lam werd overgebracht op de deur. De deur kwam tot leven. Degene die schuilt achter deze levend geworden Deur, blijft gespaard van het verderf.

Zo laat ons dan feest houden in de ongezuurde broden der oprechtheid en der waarheid.

Ook vinden we nogal eens een samenhang tussen totaal verschillende woorden, maar die dezelfde getalswaarde blijken te hebben:

Liefhebben = ahavah = אהבה = 5.2.5.1 = 13

= een sterk verlangen tot praktische vrijwillige dienstbaarheid;
 gemeenschap; éénwording

= daarin is alle ruimte voor de ander;
liefhebben probeert afstanden te overbruggen.

God is **Eén** = echad = אֶחָד = 4.8.1 = 13
Hoor, Israël! de HEERE, onze God, is één (= אֶחָד = echad)
HEERE! (*Deuteronomium* 6:4)
God is Liefde, en Liefde is de drang naar éénheid!

Het getal 13:

spreekt van een ommekeer en van omwenteling; spreekt dus over verandering.
De mensheid houdt niet van plotselinge veranderingen en men beschouwt
dit dan ook meestal als een ongeluk.
Ook het liefhebben (= ahavah = 5.2.5.1 = 13) van iemand brengt een omme-
keer in een mensenleven teweeg.

In het 13^e jaar wordt men eindelijk onttrokken aan de heerschappij van
Kedor-Laomer. (*Genesis* 14:4)

Ismaël wordt op 13-jarige leeftijd besneden, want Izaäk was geboren.
(*Genesis* 17:25)

Bij Ismaël bracht dit geen ommekeer teweeg, want hij haatte en verachtte Izaäk.
Toen het ware Zaad van Abraham, namelijk Christus, opstond uit de dood,
werd de bedekking der wet (de voorhuid) van het Joodse volk (waarvan de
besnijdenis van Ismaël een type is) weggenomen. Maar het Joodse volk kwam
niet tot bekering en tot geloof in het ware Zaad van Abraham, de opgewekte
Christus. Zij haat en veracht nog steeds de Christus en ook de Christenen.

Jozef was 17 jaar in het land Kanaän voordat hij door zijn vader naar zijn
broeders werd gestuurd en zijn broeders hem als slaaf verkochten.
13 jaar later (als Jozef 30 jaar is) wordt Jozef, buiten het land Kanaän, uitermate
verhoogd tot Zafnath Paäneah.

Bij de 13e omgang om de stad Jericho, werd de stad door Gods Woord en
Kracht omgewenteld.

En nog een samenhang tussen twee totaal verschillende woorden, maar met
dezelfde getalswaarde:

Gezalfde = Messias = מָשִׁיחַ = 8.10.300.40 = 358 = Christus

Slang = nachash = נחש = 300.8.50 = 358 = De koperen slang
De door Mozes in de woestijn verhoogde en verheerlijkte slang!
Wie naar Hem opziet, zal leven! (*Johannes 3:14- e.v.*)

Ook satan, de oude slang, was een gezalfde des HEEREN. (*Ezechiël 28; Jesaja 14; Openbaring 12:9; 20:2*)

Hoewel de oude slang onttroond is door de opstanding van Christus, is deze oude slang onder toelating van de HEERE en dit tot op heden, nog steeds de vorst over de stoffelijke, tijdelijke, vergankelijke dingen.

Mattheüs 28:18

Wij echter kennen inmiddels de uitermate verhoogde en verheerlijkte Slang, namelijk de HEERE Jezus Christus, de Zoon des mensen (*Johannes 3:14-16*), Die na Zijn opstanding tot ons gezegd heeft: "Mij is gegeven alle macht in hemelen en op aarde". (*Mattheüs 28:18*)

Nog een samenhang tussen 2 verschillende woorden: het verzoendeksel en het voorhangsel:

Verzoendeksel = kaphoreth = כפרת = 400.200.80.20 = 700

Voorhangsel = pharkath = פרכת = 400.20.200.80 = 700

Deze beide woorden zijn samengesteld uit dezelfde karakters, bouwstenen, waarden, letters, en zijn dus in feite één en hetzelfde Woord.

Bij het vervoer van de Ark des Verbonds met daarop het Verzoendeksel (type van Christus, gezeten op de Troon der Genade), werd het Voorhangsel als de buitenste omhulling (over nog enkele andere kleden heen) over de Ark des Verbonds gedrapeerd. In het Nieuwe Testament wordt gezegd dat het Voorhangsel de uitbeelding is van het vlees van de HEERE Jezus. (*Hebreeën 10:20*) Bij het sterven van de HEERE Jezus op Golgotha scheurde dan ook het Voorhangsel, van boven naar beneden (en dus vanuit Gods kant).

Op donderdag, dat is op de 14e van de 1e maand, werd de HEERE Jezus op de avond van Pascha, gevangen genomen.

Op vrijdag, de 15e van de 1e maand, op het feest van Pascha, werd de HEERE Jezus gekruisigd en gedood op Golgotha.

Bij het "scheuren" van het Voorhangsel, de uitbeelding van het sterven van de HEERE Jezus, kreeg men opeens vrije toegang tot het Heilige der Heiligen en het Verzoendeksel.

Het Verzoendeksel is de uitbeelding van de verreezen en tot Hogepriester aangestelde, verheerlijkte Christus op Zijn troon der Genade.

Hebreeën 10:19 en 20

Door het “scheuren” van het vlees van de HEERE Jezus, is er direct vrije toegang tot de verheerlijkte en verhoogde Christus en Zijn Troon der Genade. De Levende God nam weliswaar het Leven van de HEERE Jezus weg (op illustratieve wijze: het scheuren van het Voorhangsel), maar de Levende God gaf direct het Leven van Christus Jezus de HEERE weder (op illustratieve, verborgen wijze: vrije toegang tot het Verzoendeksel, de Troon der Genade). Het scheuren van het Voorhangsel is de illustratie van het door God wegnemen van het leven van de HEERE Jezus, maar het direct zicht hebben op de Troon der Genade is de illustratie van de opstanding van Christus.

Op het Voorhangsel stonden dezelfde afbeeldingen als op het Verzoendeksel, namelijk de Cherubim.

De woorden “Voorhangsel” en “Verzoendeksel” bestaan in het Hebreeuws uit dezelfde letters, karakters, bouwstenen, (getals)waarden.

Deze bouwstenen staan in deze beide woorden in verschillende posities en daarmee wordt er een “ander werk” van Christus gekarakteriseerd.

Maar het Voorhangsel is in wezen niets of niemand anders dan het Verzoendeksel!

De waarde van het Voorhangsel (= 700) is gelijk aan de waarde van het Verzoendeksel (= 700).

De HEERE Jezus is niemand anders dan de Christus, want het zijn dezelfde bouwstenen = hetzelfde Woord.

Door de verschillende positie van de Hebreeuwse letters, zien deze twee woorden er volkomen verschillend uit.

Toch zijn zij Eén en Dezelfde!

Het Voorhangsel en het Verzoendeksel samen = 1400.

Samen zijn zij: $14 = 4.6.4 = \overline{\text{ד}}\overline{\text{ל}}\overline{\text{ד}}$ = David = de Geliefde Zoon, “in Wie God al Zijn welbehagen heeft, hoort Hem”. (*Mattheüs 17:5; Lukas 9:7*)

De HEERE Jezus is de 13e, en Zijn Zoon, Zijn Efgenaam, is Christus Jezus de HEERE, de 14e vanaf Abraham. (*Mattheüs 1:1-16 en 17*)

Hierbij zullen we het voorlopig laten, maar straks komen we er met andere voorbeelden op terug.

Als u in ieder geval maar ziet, dat er dus een nauwe samenhang is tussen letters, woorden, en getallen.

Hebreeuws is geen gewone taal, die tot stand is gekomen door een samenloop van omstandigheden. Hebreeuws is het voertuig van het Goddelijk Woord van de Schepper Zelf. Volledig afgestemd op de Goddelijke Lading, die elk woord en elke letter en dus ook elk getal heeft. We zullen na deze inleiding proberen om elke Hebreeuwse letter afzonderlijk onder de aandacht te brengen.

Majuscules en Minuscules

Nog een bijzonderheid in de Hebreeuwse tekst is, dat in beginsel alle Hebreeuwse letters in het Oude Testament één formaat hebben. Het Oude Testament in het Hebreeuws kent geen hoofdletters, komma's, punten, aanhalingstekens, enz.

Als er dan toch uitzonderingen zijn, dan hebben die uitzonderingen een typologische, overdrachtelijke, profetische, een Geestelijke betekenis. En er zijn nogal wat Hebreeuwse letters die, op verschillende en onverwachte plaatsen in de tekst, groter of kleiner zijn dan het normale formaat van de letters. Die grotere letters noemt men Majuscules, en de kleinere letters noemt men Minuscules.

Als we zo'n letter in de Hebreeuwse tekst aantreffen, is het de bedoeling dat we goed letten op de betekenis van die letter. Door het afwijkende formaat van zo'n Hebreeuwse letter, worden tekst en context sterk geaccentueerd. Ook de getalswaarde van zo'n in formaat afwijkende letter is dan van betekenis voor het geheel.

1^e Voorbeeld van een Majuscule:

Genesis 1:1

בְּרֵאשִׁית = 400.10.300.1.200.2 = in den beginne; in hoofdzaak; in beginsel

ב = deze eerste, groter geschreven letter, de letter waarmee de Bijbel begint, heeft getalswaarde 2

= dit is de letter beth en beth betekent huis of dochter

hier de uitbeelding van het huis van God, namelijk het Huis der Schepping

Door middel van deze eerste, majuscule geschreven letter van de Bijbel, wordt op stilzwijgende manier gezegd, dat de HEERE Zijn Goddelijk Plan ten uitvoer zal brengen in dit Huis der Schepping.

De HEERE is Eén en Hij eist de centrale plaats op in Zijn Huis der Schepping. De HEERE hult Zich in dit huis, deze schepping, deze vrouw, als zijnde Zijn kleed, Zijn bekleding.

De HEERE is de Eén en Hij verbindt Zich onlosmakelijk met deze wereld van de $\beth = 2$.

Door deze grote letter \beth , geeft de HEERE aan dat er iets mis is met de schepping. (*Genesis 1:2; 2 Petrus 3:5-13*)

Eigenlijk ís het ook het 2e huis, want het 1e huis was tot woestheid en ledigheid geworden. Het is een schepping die in zichzelf verdeeld is (= 2) en die uit tegenstellingen bestaat.

Scheiding tussen licht en duister; tussen hemel en aarde; land en zee; boven en onder; man en vrouw; enz. Deze schepping zal door de HEERE Zelf, (in Christus) tot "1" gebracht worden en dit kan alleen via de weg van dood en opstanding.

Nog minstens 50 andere teksten waarin een Majuscule voorkomt:

Genesis 5:1; 30:42; Gen.34:31; 49:12; 50:23;

Exodus 2:2; 11:8; 15:25; 28:36; 34:7; 34:14;

Leviticus. 11:42; 13:33;

Numeri 1;2; 13:30; 14:17; 24:5; 27:5;

Deuteronomium 2:33; 3;11; 6:4; 6:4; 18:13; 22:6; 28:68; 29:27; 32:4;

32:5; 32:6; 33:29; 34:12;

Jozua 14:11;

Ruth 3:13; 3:13;

2 Koningen 17:31;

1 Kronieken 1:1;

Esther 1:6; 9:9; 9:29;

Job 9:34;

Psalmen 18:50; 77:8; 80:16; 84:4;

Spreuken. 1:1; 8:22; 11:26; 14:4;

Prediker 1;1; 7:1; 12:13;

Hooglied 1:1; 4:12; 8:14;

Jesaja 9:6; 40:1; 56:10;

Daniël 6:20; Nah.1:2;

Maleachi 3:22; 4:4

En vervolgens de Minuscule:

Door een letter veel kleiner te schrijven dan de rest van de Hebreeuwse tekst, wordt erop gewezen, dat de inhoud en betekenis van deze karakters spreekt over dingen die (nog) verborgen zijn en die (in ieder geval tot op heden) van geen of van zeer geringe betekenis zijn in de wereld. De Minuscules spreken over het nog verborgen en Geestelijke werk van de HEERE Jezus Christus, in de hemel.

De eerste Minuscule die we in de Hebreeuwse tekst van de Bijbel tegenkomen, staat zelfs boven de regel en spreekt over een werk dat geen aanzien heeft in deze zienlijke, stoffelijke wereld. Een werk dat Zich in het Oude Testament nog Boven de regel bevond, een werk dat in de Hemel al geregeld was. Het wijst ook naar de grote prijs die dit Geestelijke, en dus Goddelijke werk, zou gaan kosten. Deze grote prijs is inmiddels betaald tot overwinning. Deze letter die Zich Boven de regel bevond, is in de volheid des tijds afgedaald. (*Galaten 4:4 en 5*) Deze Geestelijke Letter is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. Hij is voor ons tot "zonde" gemaakt en moest dus sterven. De basis voor Zijn overwinning op de dood, was gelegen in Zijn Geloof en Trouw aan God en Zijn Woord

Suspended

Het eerste voorbeeld van een Minuscule (die tevens suspended (boven de regel) geschreven is) is dan ook de belangrijkste en vinden we in Genesis 2:4: "Als zij geschapen werden" (= "in hun schepping") = בִּבְרֵאשִׁית = 40.1.200.2.⁵.2 = behibaram = "om te volmaken". (*Genesis 2:3*)

Alle Hebreeuwse letters hangen áán de schrijfregel. Déze, kleiner geschreven, Hebreeuwse letter hee, ם = 5, hangt boven de schrijfregel en dit wordt genoemd "suspended".

Behibaram is een anagram van "in Abraham" = ב אבְרָהָם = 40.1.200.2.5 2. Dit betekent, dat de volmaking van deze schepping, in (door middel van) Abraham volbracht zal worden. Oftewel: het Zaad van Abraham, namelijk Christus, zal alle dingen tot de volmaaktheid brengen.

Genesis 2:3

In dit vers wordt gezegd dat, hoewel de HEERE deze schepping in 7 dagen gemaakt (gerestitueerd, gerepareerd, hersteld) heeft, zij nog verre van

volmaakt was. Deze schepping wordt juist gekenmerkt door tegenstellingen en strijd. De 7 dagen van restitutie in Genesis 1 zijn de verwijzing naar héél het werk dat door de HEERE zal worden volbracht, door de ontrolling van 7 bedelingen, waarvan de 7 scheppingsdagen de uitbeelding zijn. Met als doel alle dingen te “vervullen”, oftewel vol te maken, te volmáken. (Hierover later meer.)

De HEERE deed aan Abram een belofte over de komst van Eeuwig Zaad en als garantie daarvoor ontving Abram de Hebreeuwse letter hee = הֵ (met getalswaarde 5) in zijn naam en werd hij voortaan genoemd Abraham. In dit door God aan Abraham beloofde Zaad (*Galaten 3:16*) zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Deze zelfde hee, הֵ of 5, hing hier in Genesis 2:4 nog bóven de schrijffregel, maar eens zou Hij vanuit de hemel, en dus door de schrijffregel heen afdalen. Als mens kwam de HEERE Jezus in de wereld (= 4), om via de weg van dood en opstanding, als de Eersteling van de nieuwe schepping, als de Christus, naar de hemel en dus weer boven de schrijffregel terug te keren. En ieder die in Hem gelooft, zal Hij tot de volmaaktheid leiden en volmaakt stellen voor Gods aangezicht.

Het is een Geestelijk en verborgen werk (הֵ = 5), wat de HEERE nu aan ons doet in de hemel, dus boven de schrijffregel, en wat tot op heden niet door de wereld (= 4) gezien kan worden. En mocht het eventueel toch gezien worden, dan stelt het in de wereld niets voor, want het is maar een heel klein lettertje. Ook genade (uitgebeeld in het getal 5) heeft in de wereld (4) geen enkele waarde of betekenis.

Nog andere teksten die wij in de Schrift tegenkomen waarin een Minuscule voorkomt:

Genesis 2:25; 23:2; 27:46;

Leviticus 1:1; 6:2; 14:10;

Numeri 6:14; 25:12;

Deuteronomium 6:4; 9:24; 32:18;

2 Samuël 21:19;

Nehemia 13:30;

Esther 9:7; 9:9;

Job 7:5; 9:34; 16:9; 16:14; 33:9;

Psalmen 24:4; 27:5; 77:18; 107:11; 119:160;

Spreuken 7:6; 16:28; 28:17; 30:15;
Prediker 1:4;
Jesaja 14:2; 30:11; 44:14; 51:13; 54:8;
Jeremia 14:2; 39:13;
Klaagliederen 2:9; 3:34; 3:36; 4:2; 4:14; 4:22;
Ezechiël 30:21;
Daniël 6:20;
Nahum 1:3

Nog enkele teksten waarin Hebreeuwse letters minuscule en ook suspended zijn:

Genesis 2:4;
Richteren 18:10; 18:30;
Job 38:14; 38:15;
Psalm 80:14

Inverted of gespiegeld

Nu nog enkele teksten, die staan geschreven tussen “inverted (= omgekeerde of “gespiegelde”) letters”:

Daarbij wordt de Hebreeuwse letter nun = ן, als een soort teksthaak gebruikt. Aan het begin vinden we een nun (ן) en aan het einde van zo’n bijbelgedeelte vinden we een omgekeerde nun: ן. Het gedeelte zit zo als het ware vastgeklemd tussen twee nunnen: ן.....ן.

Heel intrigerende bijbelgedeelten dus, zoals:

Numeri 10:35,36;
Psalm 132:8 e.v.; 107:23-28; 107:40

Terug naar de Hebreeuwse letters:

Het Hebreeuwse alfabet kent 22 letters en 5 sluitletters. Beginnend met de aleph (= א) en eindigend met de thah (= ת)

Aleph = א is de 1^e letter van het Woord van God en het woord aleph betekent duizend; hoofd van de stier; koploper; voortrekker; vorst; overste; leidsman. Alle een uitbeelding van onze HEERE Jezus Christus. De aleph is de alles bepalende letter, want Hij bepaalt wie Hem kan volgen, namelijk gelovigen in Christus

Het woordje aleph betekent Hoofd van de Stier en is de eerste letter van het alfabet. De stier is namelijk het hoofd of de koploper van de kudde. Daarom zijn de daarna volgende 21 Hebreeuwse letters gezamenlijk het lichaam van de stier.

Heel het Oude Verbond, het Woord van de Levende God, wordt uitgebeeld in de stier, die het symbool is van levenskracht en vruchtbaarheid.

Het Woord van de Levende God in het Nieuwe Verbond, wordt uitgebeeld in een Gouden Kalf, één van de vier aangezichten der Heerlijkheid van de HEERE Christus op het Verzoendeksel.

Wij zijn eigenlijk niet gewend, om de Levende God uitgebeeld te zien als de Stier, maar toch zouden we hier maar beter aan wennen. Zoals we ook hebben leren wennen aan het feit, dat de HEERE beschreven wordt, als:

Het Lam Gods

(Jesaja 53:7; Johannes 1:29; 1:36; 1 Petrus:19 en 20; Openbaring 5:6; 21:23)

Het Brood des Levens

De ware Wijnstok

De Leeuw uit de stam van Juda

Het levende Water

De Rots Die niet wankelt

De verhoogde Slang

Het Gouden Kalf

De Zoon des mensen

De Adelaar, Koning van de lucht

Mattheüs:

beschrijft de HEERE Jezus Christus als de Leeuw uit de stam van Juda.

De Koning der dieren, Koning over alle levende wezens op aarde.

De HEERE Jezus Christus is de rechtmatige erfgenaam van de troon van Zijn vader David, de Koning over het gehele volk Israël, volgens het geslachtsregister in Mattheüs 1:1-17.

Zijn kleur is blauw.

Markus:

beschrijft de HEERE Jezus Christus als de Os.

De getrouwe en gehoorzame Dienstknecht van Zijn hemelse Vader.

Van een Dienstknecht (= doulos = slaaf) is niet Zijn afkomst, maar alleen Zijn dienstwerk van belang.

Daarom vinden we in Markus geen geslachtsregister van de HEERE Jezus.
Zijn kleur is purper (= blauw en rood samen gemengd)

Lukas:

beschrijft de HEERE Jezus Christus als de Mens. (*1 Timotheüs 2:5*)

De HEERE Jezus Christus is de rechtmatige erfgenaam van de troon van Adam, namelijk de troon over heel de mensheid.

Zijn titel is dan ook: Zoon des mensen, dat is Koning over de gehele mensheid in Adam, volgens het geslachtsregister in Lukas 3:23-38.

In Zijn opstanding is de HEERE Christus opnieuw Koning over de gehele nieuwe mensheid in Christus.

Zijn kleur is rood (Adam = rood).

Johannes:

beschrijft de HEERE Jezus Christus als de Adelaar.

De Koning van de Lucht, de Hemelkoning.

De HEERE Jezus Christus als de Zoon en Erfgenaam van de Troon van God en dit volgens het geslachtsregister in Johannes 1:1-18.

Hij is de Vorst des Levens over alle overheden, en krachten, en geestelijke machten in de hemelen.

Zijn kleur is wit.

Op het Verzoendeksel zien we deze vier aangezichten van Christus: Leeuw; Os/Kalf/Cherub; Mens; Adelaar. Aan beide uiteinden van het Verzoendeksel op de Ark des Verbonds bevond zich één Cherubiem. Dat laatste "iem" duidt op een mannelijk meervoud, en vertelt dat er aan elke zijde van het Verzoendeksel een dubbele Cherub bevond: dus in totaal 4 Cherubs; twee Cherubs aan elke zijde; op elke hoek één Cherub. Uitbeelding van de heerlijkheid, de hoedanigheden en het werk van Christus Jezus onze HEERE.

Johannes 3:14-16

Een beschrijving van de HEERE Jezus Christus die ook nogal eens stof doet opwaaien is die van de verhoogde, verheerlijkte en hemelse Slang. Deze Slang, Heerser over al het stoffelijke (over al wat geschapen is), is de uitbeelding van Christus Jezus, de Enige Heerser over al het door Hem geschapene.

Numeri 21

De Slang die door Mozes op een staaf ten hemel geheven moest worden, is niet de uitbeelding van de kruisiging van de HEERE Jezus, maar is de

uitbeelding van Zijn verhoging en verheerlijking aan de rechterhand Gods.

Als men naar de ten hemel opgeheven en verhoogde slang Christus opkijkt, om het in alles van Hem te verwachten, dan wordt men genezen. Men overwint daarmee alle beten van al die andere slangen die zich als koningen over het stof voordoen, en in bijzonderheid geneest men van de beet van de, nog steeds bijtende, oude slang satan, de duivel.

Anagrammen: dezelfde letters, anders gerangschikt:

Verzoendeksel = kaphoreth = כפרת = 400.200.80.20 = 700

Voorhangsel = pharkath = פרכת = 400.20.200.80 = 700

Dezelfde letters; karakters, bouwstenen, waarden, en zij zijn dus één en hetzelfde Woord en hebben één en dezelfde inhoud.

Nog enkele anagrammen:

בכר = bekoor = 200.20.2 = 222 = Eerstgeborene:

doelend op de HEERE Christus

ברכ = barak = 20.200.2 = 222 = de Gezegende des HEEREN: is Christus

כרב = cherub = 2.200.20 = 222 = de Heerlijkheid Gods: is Christus

רכב = rakab = 2.20.200 = 222 = rijden; wagen; rijder = ruiter

= heerlijkheid van de Man: is Christus

= ruiter: is Christus op het witte paard

(Openbaring 19)

חלם = cholem = 40.30.8 = 78 = droom

Je bevindt je in een andere, maar net zo reële werkelijkheid.

Op verborgen wijze wordt Woord van God geopenbaard.

(Genesis 37:6-10; Daniël 2:4-45; 4:5-19)

De "wijsheid" van deze wereld is niet in staat dromen te verklaren.

לחם = lechem = 40.8.30 = 78 = brood

Uitbeelding van het Levende Woord van God

De HEERE Christus is het Brood des Levens (Johannes 6:35, 48, 51)

לחם = lachaam = 40.8.30 = 78 = Geestelijke strijd

Ondanks verzoeken blijven staan in Gods Woord.

(*Mattheüs 4:3; 1 Timotheüs 6:12; 2 Timotheüs 4:7*)

מֶלַח = melach = 8.30.40 = 78 = zout

Type van Gods Woord; is reinigend en bederfwerend.

(*Mattheüs 5:13; Kolossenzen 4:6; Markus 9:49 en 50*)

Geeft smaak aan ons voedsel (ons leven) en is reinigend, hoewel bijtend in een wond.

Het is leven voor de nieuwe mens en de dood voor de oude mens.

Maakt bedorven water (type van de wet) gezond. (*2 Koningen 20 en 21*)

חָמַל = chamal = 30.40.8 = sparen; verschonen; verslinden

(Er zijn altijd twee kanten aan Gods Woord.)

De zondvloed spaarde 8 mensen.

De rest van de mensheid werd "verslonden".

(*Genesis 7; 2 Petrus 3:20*)